

Изпусналь си позлатенъ пръстенъ.

(Пѣе се на хоро).

190.

Бързо

Снощи заминахъ, тънка Фидано,
Покрай вашитѣ равни дворове.
Ти двори метешъ и пѣсень пѣешъ.
Азъ се позапрѣхъ, тънка Фидано,
Пѣсень да чуя, да я науча.
Усѣтиха ме вашитѣ псета,
Вашитѣ псета, чичовитѣ ти.
Азъ се наведохъ, тънка Фидано,
Камъкъ да взема, да се отвардя,
Та си изпуснахъ позлатенъ пръстенъ,
Позлатенъ пръстенъ, сребъренъ дивитъ.
Като ги найдешъ, тънка Фидано,
Да ми ги дадешъ, да ги не скриешъ.